

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 68.

Z KRAKOWA DNIA 23 SIERPNIA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Petersburga d. 20 Lipca d. k.

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość dnia 9 t. m. o godzinie 2giej z południa przybył do Ługi, a dnia 10 o godzinie 2giej w wieczór do Porchowa. W obu tych miejscach po odmianie koni, w porządkiem stanie zdrowia w dalszą puścił się podróz.

Cesarz Jegomość z powodu śmierci Xiężny Oranii Wilhelminy wdowy, matki N. Króla Niderlandzkiego, rozkazał włożyć żałobę u dworu na dwa tygodnie, zaczynając od dnia 14 Lipca.

Dnia 7 b. m. o godzinie 2giej z południa nadzwyczajny i pełnomocny Posel W. Brytanii, Kawaler Bagot, miał audiencją wstępną u N. Cesarzowej Jejmości, Elżbiety Alexiciewny, w pałacu na kamiennym Ostrowie, a potem o godzinie 4 miała szczęście być stawioną przed Cesarzową Jejmością Pani Bagot, żona plemionego Posła.

Dnia 8 t. m. w tymże pałacu o godzinie 1wszej otrzymał audiencją pożegnania u NN. Cesarstwa Ichmość, naprzód u Cesarza Jmci a potem u Cesarzowej

Jejmości Elżbiety, wjeżdżający ztąd Minister Hiszpański Zea-Bermudez.

Rossyjskie Towarzystwo Biblijny dnia 18 Lipca, będzie miało siódme posiedzenie publiczne, na którym zda sprawę z działań swoich w roku siódmym. Miejsce posiedzenia w pałacu Tauryckim.

Z Berlina d. 6 Sierpnia.

Wendray po południu odprawił się w tutejszej kaplicy zamkowej chrzest urodzonego dnia 21 Czerwca, syna Xiążęcia Pruskiego Fryderyka. Dano mu imię: Fryderyk Wilhelm Ludwik Alexander. Świadkami tego obrzędu byli obecni: Król Jmć, Królewic następca tronu, Xiąże Pruski Wilhelm syn Królewski, Xiężna Pruska Alexandra, Xiąże Pruski Wilhelm, brat Królewski z małżonką swoją, Xiąże Cumberland, z małżonką swoją, tudzież Wielki Xiąże Meklenburg-Strelitz; nie obecni zaś: N. Cesarz Rossyjski, N. Cesarzowa Rossyjska wdowa, Król Jmć Niderlandzki z małżonką swoją, Xiążęta Pruscy Karol i Henryk, Wielki Xiąże Rossyjski Mikołaj z

małżonką swoją W. Książną Alexandrą, Książkę następcą Heski, z małżonką swoją, Książkę Anhalt - Dessau także z małżonką swoją, Książką Pruska Ludwika małżonką Książęcia Antoniego Radziwiłła, Książkę Anhalt - Bernburg z małżonką swoją; Elektor Heski, Książkę Saxeu Gota z małżonką swoją, Książkę Lippe - Detmold wdowa, Książkę Anhalt - Zerbst wdowa, i Książkę Schwarzburg-Sondershausen, wdowa. Chrząst dał Biskup Kościoła Ewangelickiego Eylert.

Z Paryża d. 5 Sierpnia.

Rozporządzeniem Królewskiem roczny dochód Marszałków Francuzkich bez obowiązków oznaczony jest 40,000 Fr. bez żadnych innych dodatków, a czyniących służbę Majorów jeueratów drugie tyleż. Od 1go Sierpnia ustale także zapłata zamieszkania dla oficerów nie czyniących obowiązków służby.

Ponowiony tu jest zakaz robienia wiatrowek, lazek ze szpadami, sztyletów i inncyz podobnych broni.

Posel Neapolitański, Xze Castalcicula, miał dnia wczorajszego nadzwyczajne u Króla posłuchanie, po którym udał się do Książny Berry. Słychać, iż rzeczony posel odebrał przez gońca wiadomość o zaburzeniach w Sycylii. Odwiedził on także Książęta.

Onegdaj uwieczony tu został człowiek, który od 14 dni około pawilonu Marsan chodził, a mianowicie w chwili, kiedy sądził, że Książna Berry wyjdzie do ogrodu lub na przechadzkę. Widziano go także w krzewiu, które znajduje się pod oknami Książny. Znalazł także sposobność ucieczki bacznosci straży i isdną noc przepędził w tem krzewiu,

Do nowych mod, które odradzają się z dawnych należy teraz także noszenie wielkich fachtarów, których i mężczyźni obok loryetek w teatrach używają.

Pięciu złoczyńców chciało znów w Berry podłożyć ogień. Udali się do ieduey z gościnni i kazali sobie dać iesc. Tymczasem udał się ieden z nich na dziedzielniec, gdzie stało wiele beczek z spirytusem i wodką i rzucił rozpalony lunt do leżących w pobliskosci trzasek i słomy. Człowiek od sikawek postrzegłszy to, przytrzymał hultaisa, chociaż dwa razy był od niego nożem pchnięty, a reszta 4 podpalaczy zostali w gościnni pochwyconemi. Wszczął się ogień, ale zaraz przygaszony został. Sądzą, iż hultais ci mieli tylko zamysł kradzieży.

W Wiel (w wyższych Fireneach) przy rznięciu drzewa oparła się piła. Dochodziło tego przyczyny i znaleziono w niej wiele kamieni, a pomiędzy temi ołowianą puszkę z 8000 Fr. w złocie z czasów Ludwika 14go. Domyślają się, iż te pieniądze pochodzą od wieśniaka, który znaczny wziął spadek, a nie użył go widocznie. Nie żyjąc w zgodzie z swoimi synami, ukrył zapewne te pieniądze, a przed śmiercią nie miał czasu ich wyjawić. Kupiec i sprzedawca tego drzewa sprzeczą się teraz o własność tych pieniędzy.

Z Włoch d. 31 Lipca.

Postom zagranicznym w Neapolu oznajmić okólnikiem, że większość głosów w Sycylii, iakkolwiek niektóre żądają odmiennoy konstytucyi od Hiszpańskiej, jest wszelako za terażniejszem panującym Demem.

Na wysłaney z Neapolu do Sycy-

li eskadrze znajdować się tylko mają tacy dowodcy, officerowie, maytkowie i żołnierze, którzy już konstytucyją zaprzyjęgli, a zwłaszcza officerowie, których oprócz tego publiczne mnimanie zaleca.

Dziennik konstytucyyny Królestw obu Sycylii (dotychczasowa Dworska Neapolitańska gazeta) zawiera o zdarzeniach w Palermo następujące szczegóły: — Wiadomość o przyjęciu konstytucyi w Neapolu sprawiła tam radość powszechną. Zwolna jednak słyszeć się daly głosy życzące niepodległości czyli oddziału reprezentacyi Sycylijskiej od Neapolitańskiej. Tym końcem zawdziano trzechkolorową kokardę, którą naprzód z żółtą szlifą u kapeluszków, a potem na pierśsiach noszono. Na uroczystość S. Rozalii (*) zebrało się mnostwo ludzi do miasta, co dało powód do rozdwojenia umysłów, które zamieniło się w krótko w otwarte zaburzenie. Lecz zdaje się, że już spokojność przywrócona została.

Kommissyia publicznego bezpieczeństwa w Neapolu wydała pod d. 20 Lipca następujące obwieszczenie: — "D. 16 Lipca wszczęło się w Palermo zaburzenie; woyska pośpieszyły na przywrócenie spokojności; lecz niestety toczyła się krew męźów, którzy jako synowie tej samej oyczyzny kochanemi bydz powinni. W środ okropney tej sceny, szanowanemi

jednak sumiennie byli obywatele Neapolitańscy; burzyciele nie powazyli się przestąpić świętych praw gościnności. Ci którzy mieszkania zrabowali, popowracali zabrane rzeczy, skoro dowiedzieli się, iż do naszych współziomków należą. W tej chwili, kiedy to piszemy, utworzona z największem niebezpieczeństwem junta i złożona z przyjaciół porządku, przywróciła zapewne przetrwaną w tej stolicy przez intrygantów, niegodnych oyczyzny, spokojność. Bawiący w Neapolu Sycylianie, unoszący się słusznym gniewem na znieważających imię Sycylijskie zbrodniarzów, złożyli dziś rano przed Królewicem Następcą tronu, Jeneralnym Wikaryuszem państwa, przysięgę na konstytucyją Hiszpańską. Neapolitanie! ubolewamy nad błędami uwiedzionych naszych współbraci, i naprowadzamy ich szlachetnością i umiarkowaniem na drogę prawą; — Podług prywatnych listów rzeń w Palermo była okropna; wypuszczeni z więcień zbrodniarze rozszerzyli mord i pożar po całym mieście, a z okien lano na żołnierzy wrzącą oliwę. Wyginęła większa część pułku Królowey.

Jeneralny Wikaryusz państwa wydał pod d. 14 Lipca następującą odezwę:

"Ferdynand iwszy z Bożey Łaski i przez konstytucyją Król państwa obu Sycylii; My Franciszek, Królewicze Następcy tronu i Jeneralny Wikaryusz. — Ludy,

(*) Podczas corocznego obchodu święta S. Rozalii w dniu 11 Lipca w Palermo ciągniona jest na kołach po ulicach 50 mulami lub wołmi ogromna machina i która jest 70 stóp długa, 30 szeroka, 80 wysoka i przewyższa niektóre domy. Na tej machinie znajduje się mnostwo drzew pomarańczowych, faierek z kwiatami i muzykantów, a na samem wierzchu stoi na olbrzymiej kopule srebrne popiersie S. Rozalii. Na tę trzy dni trwającą z różnemi zabawami połączoną uroczystość, zgromadzają się ze wszystkich części wyspy mieszkańcy.

nayukochańsze Syny Króla! Zaledwo Nay-
iaśnieyszy Nasz Oyciec przekonał się, iż
żądacie konstytucyynego Rządu, uprze-
dził zaraz powszechne życzenia i propo-
nował wam konstytucyją ludu, z którym
od wieków zostaciecie w związkach. Król
zwołał na 1wszy Października parlament,
dla brounienia waszey wolności i niepo-
dległości przeciw zagranicy. Musicie się
okazać teraz godnymi dobrą, którego żą-
daliście, a które wam Król nadał. Zmniej-
szyliśmy już o połowę opłatę od soli, któ-
ra nayuciąźliwszą była dla ubogiej klas-
sy ludu. Podobneż zmnieyszenie ciężar-
ów także na Sycylii nastąpi. Lecz
po każdym zmnieyszeniu nastąpi niedo-
bor w przychodach, a ten niedobor po-
ciągnie za sobą upadek kraju. Reforma
w dochodach skarbowych nastąpić nie mo-
że bez reformy razem w wydatka h. Ra-
żemy wygotować tę pracę do zebrać się
maiącego parlamentu, lecz aż do iego roz-
trzygnięcia pozostać wszystko musi w do-
tychczasowym stanie. Wszystkie inne
podatki muszą być iak dotąd opłacane i
ofiary pojedynczych osób uważane być
powinny jako przykladające się do ukoń-
czenia naszych cierpień. Gdy utworzyli-
śmy już z osób, które miały za sobą
publiczne mniemanie, musicie przeto w
niey, tak iak My, położyć wasze zaufa-
nie. Musicie dać iey czas do zastanowie-
nia się nad reformami, których żądali-
ście, i do obmyślenia środków dla po-
większenia prawdziwey szczęśliwości. Po-
trzeba nakonec rozróżnić urojone dobro
od aktualnego, które jest owocem nie-
tylko myśli, ale i doświadczenia. Zapro-
wadzenie polityczney reformy Królestwa
uwieczniliście bezprzykładnem umiarko-

waniem; niechayże ta sama cnota towa-
rzyszy wszystkim działaniom, które ie-
szcze pozostaie czynić. Udzielaycie wa-
sze zdania juncie; odłóżcie na bok wszy-
stkie prywatne widuki i oczekuycie od
zwołanego parlamentu owego porządku i
wypadku, przez które z naywiększą tro-
skliwością i nayżywszem życzeniem zało-
żyliśmy sobie widzieć was szczęśliwe-
mi.

(pod.) *Franciszek J. W.*

W Sycylii panująca ciągle szusta
zrządziła wielki nienrodzay zboża, i toż
samo z Afryki donoszą. (Sycylia jest
nayurodzajnieyszą Iwyspą w Eropie, a
naywiększą na morzu śródziemnem, liczy
do 1 mill. 300,000 mieszkańców. Pomię-
dze temi znayduie się do 80,000 duchow-
nych. Za Rzymian jeszcze nazywana by-
ła Sycylia ich spiżarnią. Palermo stoli-
ca, w której nigdy do 200,000 ludzi mię-
szkało, zaw era teraz ledwie 130,000. Mes-
syna około 30,000, Katalonia 25,000,
Girgenli 20,000, a Syrakusa 15,000.)

Słychać, iż zbiegły z Rzymu Guber-
nator, Prałat Pacca, znaydował się na
czale Carbonari (Węglarzów) i że po
ucieczce z Rzymu bawił potajemnie w kra-
ju Neapolitańskim i przygotowywał zaszłą
rewolucyją. Właściwie miał być Rzym
środkowym punktem tej rewolucyi; ale
jeden z Xięży doniosł Rządowi o zama-
chach Gubernatora, o czem ten dowied. ia-
wszy się ratował się ucieczką. Pomimo tego
jednak mówią, iż w wielu miastach pan-
stwa Kościelnego, a nawet w Rzymie wi-
dzieć się dały nieiakie zaburzenia.

J. Cesarzewicowska Mość W. Xiążę
Toskański mianował d. 26 b. m. Pułkow-

oika Casanova jenerałem majorem i poruczył mu dowództwo nad wszystkimi wojskami w. Xięstwa.

Z Madrytu d. 26 Lipca.

Król nie wziął do Sacedon większej zastawy wojskowej jak po inne lata. Lud przyjął go z zapalem, wyprzął muły i zaciągnął J. K. M. w powozie do miasta.

Na posiedzeniu Stanów dnia 20 b. m. uchwalonem zostało względem publicznego oświecenia, iż w wszystkich Uniwersytetach katedry prawne uczyć mają prawa natury, narodów i porządku konstytucyjnego, co dotąd było zaniedbanem. Nauka w klasach teraźniejszych rozciągać się tylko powinna do ich nowicjuszy, a reszta młodzieży uczyć się ma w szkołach publicznych. — Na tymże posiedzeniu uchwalono, iż Król nosić ma tytuł: Króla konstytucyjnego. — Dalej roztrząsano wniosek Deputowanego Solano, ażeby śmiałość powstałych przeciw konstytucji, iakoteż zdarzenia w Kadyksie i Saragossie, tudzież ociąganie się Biskupów, a mianowicie Biskupa Orihuei, nakazania Plebanom ogłaszania ludowi z ambon konstytucji, ukaranem zostało stosownie do 308 artykułu konstytucji. Minister spraw wewnętrznych rzekł w zabranem głosie: Gdyby nawet powątpiwano o talentach Ministrów, tedy ich gorliwość, czyste zamiary i miłość do oyczyny odejmują wszelkie podeyrzenie. Rząd zachowuje konstytucyjną czujność nawet nad przedmiotami, o których Solano wspomina; lecz te idą przepisany sposobem, którego żaden uboczny wpływ przerywać nie powinien. — Hr. Torreno zgadzał się z zdaniem Ministra i są-

dził, iż każdy nadzwyczajny i przeciwny konstytucji środek jest zarówno dla nieprzyjaciół i przyjaciół niebezpiecznym, ponieważ jest samowolną bronią, której tak przeciw jednym, tak przeciw drugim użyć można. Zresztą tak mało jest niechętnych i tak słabe są ich sily, iż wcale na uwagę nie zasługują. — Minister sprawiedliwości dodał jeszcze: iż jeżeli Biskup Orihuei nie uczyni, zaraz zadosyć rozkazem Królewskim, tedy utraci swoją dostojność. — Minister wojenny oświadczył, iż wojskowe dochodzenie rzezi w Kadyksie przez wielu tylko i o podał od siebie mieszkających świadków spóźnionem dotąd zostało. — Późem wniosek P. Solano został jednomyślnością odrzucony.

Na posiedzeniu dnia 21 doniósł Minister spraw wewnętrznych Stanom, iż tak zwana Apostolska junta (przeciw konstytucji) rozwiązała się i członki jej do Portugalii uciekły. Sposób myślenia mieszkańców w Galicyi jest przedziwny, i gwardie narodowe i wojska liniowe ubiegają się w utrzymaniu porządku.

(Tak zwana Apostolska junta utworzyła się z zbiegłych z powodu rewolucyi do Portugalii znakomitych osób nad brzegami rzeki Minho, która oddziela Portugaliją od Hiszpanii. Pod tę juntę podeszli się zbiegowie z batalijonu przewodników i do 3000 niechętnych włościan i weszli do Galicyi. Hasłem tych powstańców było: "Bóg i Król, i wszyscy uzbrojonymi byli Angielska strzelbą. Na czele ich znajdował się Lekarz Barcia i Capitan Bianco, lecz zapewniali, iż Xiąże Infantado i inni razem z niem

działają. Junta Apostolska miała swoje siedlisko w Tuy. Na wiadomość o poruszeniu rokoszanów wysłało zaraz przeciw nim woyska i junta w Korunnie ogłosiła się za niewstającą, przedsięwzięć potrzebne środki przeciw nim, którzy iak Minister donosił rozpedzonymi zostali.)

Na temże posiedzeniu żądało wielu Deputowanych zaprowadzenia sądu przysięgłych i zniesienia dziesięcin. Oba wnioski odesłane zostały do właściwych kommissyji.

Na posiedzeniu d. 22 -Minister spraw wewnętrznych podał Stanom imiona 79 Deputowanych, którzy dnia 12 Kwietnia 1814 podali Królowi prośbę o uchylenie konstytucyi, wymieniając oraz tych, którzy pomarli lub za granicę zbiegli. Zgromadzenie odesłało rzecz tę do wyznaczonej w tym celu kommissyji.

Pomiędzy gwardyją Królewską zachodzą ciągle jeszcze z powodu politycznych zdań kłopoty. W koszarach ich znaleziono w tych dniach żołnierza kilku pchnięciami zabitego. Wielu officerów żąda uwolnienia i zdaje się, iż cała gwardyja będzie musiała być przestoczona.

Z Londynu d. 4 Sierpnia.

Gdy Królowa odjeżdżała z miasta do nowego mieszkania była nader wesoła. Jechali z nią Pani Hamilton, Doktor Lushington i Ławnik Wood. Druga aż do Hamersmith zapelniona była ludem i rozlegały się po powietrzu radosne okrzyki. W Hamersmith powitała ją szkolna młodzież, a wielu znakomitych Panów odprowadziło ją na koniach aż do Brandenbouse.

Kobieta podpisująca się Jimima proponuje płci'swoiey w całym Królestwie składkę na zakupienie srebrnego serwisu i ofiarowanie go Królowey. Gdyby 100,000 kobiet po 5 szilingów (10 Zip.) lub 500,000 po 1 szylingiu tylko złożyły, tedy wyniesie 25,000 Fs. co będzie dostateczną kwotą na sprawienie takowego serwisu. Jedna z wieszczonych gazet nazywa to przedziwną myślą, i dodaje tylko, iż należałoby na talerzach kazać wyryć rozmaite podróże i przygody Królowey, a na pósmiskach widok iak była przez miasto od ludu ciągnioną i zatrzymała się przed sklepem Ławnika Waithmann.

Nowy kanał nazwany kanałem Rejenta łączy wszystkie główne kanały w Królestwie z Tamizą; jest on 9 mil Angielskich długi, zawiera 12 szluz, 37 mostów i kosztował pół miliona funtów, które akcyoniści złożyli.

Listy z zatoki Honduras donoszą pod dniem 27 Maja, iż Kommodorowi Wenezueli Aury nie udał się atak na Truxillo (przy zatoce Honduras) i że z gwoziennych małych okrętów złożoną swoją eskadrą opanował potem miasto Omoa i twierdzę jego zamknął, ale gdy Hiszpanie dostali posilki ustąpić i stamtąd musiał — Przybyły do Valpairese officer od woyska Bolwara z wyspy Tumara, która powstańcy opanowali, przywiósł wiadomość że Bolivar poszedł z Pastos de Quito i że z Valpairese wysłano 2000 ludzi, dla poparcia jego działań.

Od brzegów Menu d. 8 Sierpnia.

Słychać, iż naczelnym Wodzem przeznaczonemu do Włoch wielkiego Au-

stryjackiego wojska mianowany jest Jenerał Baron Frimont, pod którym dowodzić będą Jenerał Walmoden korpusem jazdy, a Jenerał Bianchi korpusem piechoty.

W Mannheimie zabroniono sprzedawać publicznie wizerunku Sanda.

Gotowizną, która dla wielu kapieli w Czechach corocznie do tego Królestwa z zagranicy wchodzi, podają do miliona Zr.

Włochowie, którzy przeciw Królowej Angielskiej świadczyć mają, wybieranemi są w Woerden w Hollandyi na sposób Angielski.

Słychać, iż wielu fabrykantów w Niemczech zaniechać chcą swoich fabryk i kapitały swoje włożyć w rolnicze gospodarstwo.

Do Hanoweru nadeszło urzędowe doniesienie, że N. Król nie odwiedzi tego lata swojego Hanowerstiego Królestwa, poczem zaprzestano robot około pałacu Herrenhausen. — Słychać, iż Królowa Angielska na swoją obronę chce sprowadzić świadków nie tylko z Niemiec, ale i z Lewantu.

O rzekomem polednaniu się Ali Baszy Janiny z Portą zaczęta powątpiewać; wieść tę rozszerzyć miały niektóre kupieckie domy. Ali Basza ma być od niejakiego czasu chorym i trzyma w Jaanie zakładników kilku tysięcy rodzin.

Od granic Hiszpańskich d. 27 Lipca.

Podług kupieckich listów z Barcelony przybył tam Neapolitański okręt, którego dla nowej trzey kolorowej bandery nie chciało do portu wpuścić, ale że znalazł się na nim agent Rządu

Neapolitańskiego, który mieć ma ważne pismo do Króla Hiszpańskiego, dozwoleń mu nakoniec wnieść, lecz nie wolno mu rozwinać nowej bandery, poki nie nadejdzie w tej mierze rozkaz z Madrytu.

Słychać, iż mocne przełożenie Dworu Hiszpańskiego Rządowi Portugalskiemu przeciw utworzonej na granicach Portugalii i Hiszpanii tak zwanej Apostolskiej junty, porządany przyniósł skutek. Rząd Portugalski miał nadgranicznym swoim Gubernatorom postać rozkazy, aby nadal niedozwalali żadnego zgromadzenia niechętnych Hiszpanów. Zapewniała nawet, iż zbiegłym do Portugalii Hiszpanom z powodu rewolucyi, zalecono, aby obrali sobie mieszkanie wewnątrz kraju lub w Lizbonie. Jeżeli te środki, które rzeczywistemi być sędzą, potwierdzą się, tedy będą pierwszym ważnym krokiem do pojednania się Portugalii z Hiszpanią.

Z Kopenhagi d. 5 Sierpnia.

P. Thorwaldsen (sławny snycerz) opuścił w tych dniach Kopenhagę i uda się prosto do Warszawy, dla bycia obecnym przy postawieniu pomnika k. p. Xciu Poniatowskiemu.

N. Król udarował kosztowną z swoją cyfrą tabakierą sprawującego tu Neapolitańskie interesa, Kawalera Ambrosio, za dostawienie muzeum Duńskiemu zupełnego zbioru wulkanicznych Neapolitańskich kruszców. Kawaler Ambrosio udał się o ten zbiór do Professora Monticelli w Neapolu, za co tenże otrzymał od J. K. Mci brylantowy pierścień.

Z Stambułu d. 10 Lipca.

Dotychczasowy Ambassador Angiel-

ski, Kawaler Liston., opuścił d. 7 b. m. Stambuł i udał się na czekającą na niego w Tenedos fregatę, która go do Genui zawiezie. Na pożegnalnem posłuchaniu udarował go W. Sultan wedle zwyczaju tabakierą, szacowaną do 20,000 piastrow.

Porta zachowuje zupełne milczenie względem zdarzeń w Albanii. Przychodzące tu z owych okolic doniesienia sprzeciwiają się jedne drugiem i oczywiście są zmyślonemi. To tylko prawda, że Ali Basza zostaje w najlepszych stosunkach z wysokimi władzami wysp Jonskich. Sześciu okrętom Porty nie dozwoliła krążąca przed Itaką Angielska fregata wniknięcia do tego portu, jeżeli nie okażą na to pozwolenia od Angielskiego posła w Stambule. Reisseffendy żalił się mocno na to, lecz odebrał odpowiedź od Kawalera Liston, że to nie wpuszczenie gruntuje się na zezwoleniu Porty, iż z powodów ostrożności zdrowia, okręty Porty w nagłej tylko potrzebie mogą być do portu Cerigo wpuszczone. Reisseffendy utrzymywał, iż ten przypadek niema miejsca, gdy idzie o upokorzenie buntownika. Po niejakich układach wydał nakoniec Kawaler Liston wyszłej potem zład eskadrze pozwolenie, iż może do Jonskich portów zawiać.

Mamy tu niezawodną wiadomość, że Ali Basza wyprawił do jednego z wielkich Dworów dwóch deputowanych, dla dowiedzenia się iatkiej pomocy mogliby Grecy spodziewać się, gdyby chcieli wybić się z pod iarżma Tureckiego.

Z Rio Janeiro (= Brazylia) d. 4 Maia.
Przybycie tu Lorda Beresford po 29 dniowej żegludzie z Lizbony, było wcale nie spodziewane. Przez niego odebraliśmy

tu pierwszą wiadomość o zaszłej w Marcu w Hiszpanii rewolucyi.

Podług ogłoszonego w Buenos Ayres urzędowego doniesienia ajenta Niepodległych w Paryżu, zdać się, że projekt osadzenia na tronie rzeki Plata byłego Królewica Etruryi, a terazniejszego Następcy Xięstwa Lukieskiego, pochodzi od Generata Dessoles, który chciał go dopiero w ten czas udzielić Ludwikowi XVIII. gdyby miał pewność, iż Rząd Buenos Ayres nań zezwoli.

Od wyższego Renu d. 5 Sierpnia.

(Z Gazety Hamburgskiej.)

Gabinet Francuzki zwłoczy oświadczenie swoje względem zaszłych w Neapolu zdarzeń, poki nie odbierze wiadomości jak te zdarzenia w Wiedniu są uważane. Mowią, iż Austria posła 80,000 wojska do Włoch, częścią dla zastolenia tamtejszych swoich posiadłości, częścią dla wsparcia Papieża i nakoniec, jeżeli można, dla przytłumienia rewolucyi w Neapolu, gdyby się tam zapoczą przeciw niej odezwała partya. Niektórzy sądzą, iż celem rewolucyi w Neapolu jest utworzenie z wszystkich królów jednego królestwa, i że szlachta wielu krajów Włoskich sprzyja temu planowi. Twierdzą także, iż gabinet Austriacki w poufalem piśmie zachęca Dwory Francuzki i Londyński, aby swoim Posłom w Neapolu nie poselały nowych pełnomocnictw, ponieważ przekonany jest, że nie lud, ale wojsko pragnęło i zrządziło tę rewolucyją. Jedno z poselstw zagranicznych zostało w Neapolu znieważone. U niektórych okolicach Włoskich porucano herby.

DODATEK

DO N° 68.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 23 SIERPNIA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Wiednia d. 12 Sierpnia.

Nayaśniewsi Cesarstwo raczyli d. 3 b. m. odwiedzić tuteyszą C. K. porcelanową fabrykę i obeyrzec wystawiony na widok publiczny przepyszny porcelanowy dessertowy serwis, który J. C. K. M. kazał zrobić na podarunek dla Xcia Wellingtona. NN. Cesarstwo oświadczyli tak dyrekcyi tej rękodzielni, jako też artystom za wynalezienie i skutecznie tego piękne go dzieła kunsztu ukontentowanie swoje, i raczyli jeszcze inne kunsztowne roboty tej rękodzielni obeyrzec.

Mięszkancy znaczney części Cyrkułu Bruk doznali d. 23 Lipca okropney powietrzney kłęski. Wieczorem między godziną 8 i 9 zaczęły się czarne ściągnąć chmury, a w kilka minut powstała straszna burza; ryczał okropnie wicher, nastąpiła wielka ciemność, którą krzyżującą się tylko błyskawica obisniała; ustawiczne bicie piorónów, stuk gradu w wielkości gotębiego i kurzego iaja, brzęk rozbitych okien, trzask pozywanych okiekienic, dachówek i gontów, krzyk ludzi i ryk bydła przerażały strachem każde-

go i odeymowały mu przytomność. Nie trwał długo ten przerażający widok; za kilka minut uspokoiło się wzburzone powietrze; ale przez ten krótki czas zrzadziło nieocenioną szkodę niezliczoney liczbie pracowitych mięszkańców. Wszystko aż do trawy wytlukł grad i przysypał; owoce i liście z drzew pobiał; wiele ptastwa i zwierząt pozabiał; z ludzi jednak nikogo nie zabił, ale znacznie pokaleczył. Rzeczona burza rozciągnęła się na kilka powiatów powyższego cyrkułu, z których dwa naywięcey ucierpiały, i wystawić sobie można jak w smutnym zocydują się stanie mięszkańcy, którzy w ledney chwili czteroczney nadziei pobawionemi zostali.

Z Bruzelli d. 7 Sierpnia.

Hrabina Survilliers (matka Józefa Bonaparte) przybyła tu z obiema swoimi córkami na mięszkanie.

Onegdaj przybył tu z Włoch Angielski gopiec, akąd wiezie 3 świadków przeciw Królowey Angielskiej.

Z Batawii nadeszła wiadomość pod d. 17 Marca, iż gdy Boeginezowie w Rio

przy Malacca odrzucili wszelkie układy do zgody, woyska nasze musiały przeciw nim rozpocząć nieprzyjacielskie kroki. D. 29 Stycznia Major Krieger uderzył na ich twierdzę i za pomocą wody brygu Jerena opanował ją. Bogginczowie utracili wiele ludzi; z narzeczy strony zgięło tylko 7, a 13 wraz z Kapitanem Königsdörffer było ranionych. Potem ogłoszone zostało powszechne przebaczenie.

R O Z M A I T O S C I

Admiral Sidney Smith użył do wciępnego przerobienia kaleidoskopów na dopięcie celów ludzkości. Kazał robić kaleidoskopy, które pomiędzy rozlicznymi przedmiotami wystawiałą zawsze oku moralną naukę z Korana pismem Arabskim, iak n. p. że niewolno ludzi sprzedawać; że bez Boga niema żadney na ziemi władzy; że wszyscy ludzie są braćmi, i t. d. P. Sidney Smith, który posiada obszerne związki w Lewancie, posłał wiele takowych kaleidoskopów różnym Baszom i Konsulom Europejskim, ażeby je karawanami w różne okolice rozestali, dla oświecenia niewiadomych ludzi krótkimi, ale iasnemi z własney ich świętey Xięgi naukami i zbliżenia ich do cywilizacyi.

P. Sales w Vezier we Francyi i PP. Cadet de Vaux, Chemik, i Molard, Rolnik, zalecają bardzo, aby nie czekać z żytem aż zupełnie dostoi, ale go wczesniey na około 8 dni przed dostaniem żąć. Tym sposobem ochroni się żyto nie tylko od uszkodzenia, iakiemu w tym czasie przypadkowo popaść może, ale nadto żiarno będzie grubsze, pięknieysze i obfitsze w mąkę, a nadewszystko wolki

ziedy go się nie chwycą. Wszystko to okazało się doświadczeniami stwierdzone. Od dawnego czasu chciano poznać dzikich ludzi wewnątrz wyspy Newfoundland, ponieważ sądzono, że są potomkami dawniey czady albo Celtów, albo Normanów, którzy na długi czas przed Kolumbem w tey części Ameryki osiedli. Nadaremnie usiłowali Anglicy zbliżyć się do tych dzikich ludzi, zaraz na widok Anglika uciekali. W r. 1819 doścignęli jednak jedną ich kupę, ale żadnym sposobem zabrać się nie dozwolili i wstąpiła się walka, w której Anglicy zabili jednego dzikiego człowieka, a żonę jego pochwycili i z sobą zabrali. Polniący postanowił Rząd wysłać wyprawę, dla zbliżenia się iakim bądź sposobem do tych dzikich ludzi; lecz naynowsze listy pod dniem 5 Lipca r. b. z Newfoundland donoszą, iż ta wyprawa nie dopięła pożądanego celu. Kapitan Buchan odplynął na wojennym okręcie Grasshopper, zabrawszy nań żonę zabitego dzikiego człowieka, która miała służyć za tłumacza, dla zbliżenia się do iey ziemków, i dostał się w Grudniu na rzekę tey części wyspy. Lubo wspomniona żona dzikiego w drodze umarła, udał się jednak Kapitan Buchan z swoiemi ludźmi na saniach w głąb wyspy zabrawszy z sobą zwłoki zmarleuy dzikiey, i przybywszy na miejsce, w którym iey mąż zabity został, kazał je obok niego przyozdobione wstęgami pogrzebać. Jeździł jeszcze Buchan przez 40 dni po wyspie, a nieznalazłszy żadnego śladu tych Indianów, powrócił nazad. Nie można było dowiedzieć się z pewnością, czyli prze-

nieśli się do innej części wyspy, czyli też od Eskimosów, którzy dla zabrania ich futer, zawsze ich zabiłali, wytopionemi zostali.

X. Pradt wydał znowu świeżo dzieło pod tytułem: *O teraźniejszy rewolucyi Hiszpańskiej i o iey skutkach* (*de la révolution actuelle de l'Espagne et de ses suites*). Dzieło swemu dał taką dewizę: *L'injustice à la fin produit l'indépendance* (*Niesprawiedliwość rodzi w końcu niepodległość.*)

Światły ten Pisarz przewidujący przyszłość i umiejący dawać zdanie o teraźniejszości, uważa i sądzi ten wypadek okiem znającego się polityka, i wyciąga z niego skutki ważne, takie tylko Pisarz gruntowny nauczony doświadczeniem, z przykładu wzruszonego ledwie nie całego świata, wyprowadzić może. Rzuciwszy wstępnie okiem na pole będące przedmiotem tego zastanowienia, i okazawszy co sobie pisać zamierza, kreśli w żywym opisie charakter i skutki rewolucyi Hiszpańskiej. Okazuje naprzód: ile z wewnętrznych i zewnętrznych stosunków Hiszpanii wpływało przyczyn tej zmiany, która prędzej lub później koniecznie nastąpić musi i; powtore, gdzie właściwie o powodach istotnych rewolucyi jest mowa, zastanawia się Pisarz nad woyskiem, ile to miało wpływu na zmianę stanu politycznego Hiszpanii; potrzebie, przebiega oba pierwsze peryody panowania Ferdynanda VII. w których rewolucyi nasienie rzucone było; poczwarte, oznacza gruntownie, i przepowiada bardzo stosownie, jakie skutki z rewolucyi Hiszpańskiej spłyną na samą Hiszpanią, na stosunki z osadami, na Amerykę, na handel świata, na układ

polityczny wszystkich krajów, a szczególniej Europy; popiąte nareszcie, gdzie jest pytanie: Co jeszcze w Hiszpanii czynić wypada? rozbiera Xiądz Pradt zasady konstytucyi Stanów (*Cortes*), śledzi ducha i przeznaczenie, a okazawszy z jednej strony iey zalety, bardzo delikatnie i zgręcznie wytyka wady, które w zasadach rządu spostrzegać się dają, a które zapewne poprawią Stany świeżo w tym celu zebrane. — Dzieło to tak ważne i tak gruntownie pisane, zostało już w Lipsku na Niemiecki język przełożone.

— Tenże niepracowany Xiądz Pradt wydał także dzieło: *O obiorach* (*de l'affaire des élections*) które policyia zabrała; drugie zaś o świeżo ukończonym powtornym Kongressie Wiedeńskim, bliskie jest ukończenia.

Ziawito się w Dreźnie w tym roku nowe pismo peryodyczne dla kobiet, pod tytułem *Iduna*. Wydawcami tego pisma są dwie kobiety, Helmina Ehezy i Fanny Tarnow. Autorki tak się z zamiaru swego tłumaczą:

” Myśl wydawania pisma peryodycznego przez kobiety dla kobiet jest bardzo naturalna, i cel iey bardzo jest widoczny, dla tego za zupełną nowość uchodzić nie może; przytem wydawanie takiego pisma w czasach naszych jest bardzo ważne a można powiedzieć potrzebne. Polecamy się łaskawey opiece oyczystych naszych literatek, a tym sposobem spodziewając się dobrocią i gustem zająć, spokojnie i wytrwale dojdziemy celu, który sobie zamierzamy. Chętnie troskliwa matka córce swojej pisemka tego do czytania użyczy; a tak nie ie-

dnio żpowaine słowo miłości z miłością przyjęte będzie; powaga bowiem i prawda zdołają serce kobiety, a w tey ustach jest miłość. Pismo nasze obeymuje takie przedmioty, iakimi się chętnie trudnią szlachetnie zrodzone niewiasty, albowiem do nich wyższe ukształcenie umysłu i istoty kobiet należy. Oby przez świeże i czyste ozdoby tyle podobać się mogło, ile przyjemna wiosna przez ofiarę kwiatów swoich, i oby tak mile przyjętem zostało, iak z szczeroy miłości wypływa! „

Zyta	— —	420	—	460.
Jęczmienia	— —	260	—	300.
Owsa	— —	240	—	260.
Grochu	— —	500	—	520.

Bięg Pięniędzy

W Krakowie d. 21 Sierpnia.

Czer. Zł. Holl. monetą Courant	Złp. 19	gr. 16
— detto Cesarski	—	19 — 10
Fryd. Pruskie	—	34 — —
Luidor	—	37 — —
zoto frankowy	—	32 — 15
Srebrny Wiedeński za 100	—	230 — —
Złoty ryński szteinami	—	1 — 21

*Dnia 21 i 22 Sierpnia 1820.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.*

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenniey	16 — 15	—	14 — 13	—
— Zyta	10 — 9	15	9 — 8	15
— Jęczmienia	6 15	6 —	5 15	5 —
— Owsa	6 15	6 6	6 —	—
— Jagiel	22 — 20	—	18 — 17	—
— Grochu	8 — 7	15	7 — 6	—
— Rzepak	18 — 16	—	15 —	—

W Gdańska dnia 11 Sierpnia.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Przenniey od Złp. 660 do 920.

TEATR NARODOWY

W przeszły Czwartek, 24 Sierpnia, Towarzystwo Aktorów Narodowych ze Lwowa przybyło, przedstawi Operę w 2 aktach z Muzyką Karola Kurpińskiego, pod nazwiskiem: ZAMEK NA CZORSZTYNIE, którą poprzedzi Komedya pod nazwiskiem: PROBA PRZEZ OGIEŃ. Między aktami grać będzie na skrzypcach JP. Serwaczyński Polones Maysedera.

Od Niedzieli przynależy, to jest: od dnia 27 Sierpnia, każdy Spektakl zaczynać się będzie z uderzeniem godziny 7mej.

DONIESIENIA

Jan Chr.: Zestek uwiadomia Przeświałną Publiczność, iż mu ugodził Transport prawdziwego Londyńskiego Porteru, którego cena dla prędszego odbycia zniżona została. Jedna butelka zwyczajna kosztuje bez butelki złp. 1 gr. 15 z butelką 6 gr. więcej. Jedna butelka koszowego złp. 2 gr. 15 a butelką 12 gr. więcej. Skład Porteru jest w handlu pod Konikiem Nr. 498 w Ryнку wpodle Hotelu Drezdeńskiego.